

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.127/2008/4.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Szabó Róbert ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Palotai út 25. III. lh. I/2.) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Faragó M. Judit ügyvéd (6722 Szeged, Mérey u. 10. I/1.) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2007. november 21. napján kelt 6.G.40.184/2007/4. számú ítéletével szemben az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 200.000,- (Kettőszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A felperes a 2003. február 21. napján adásvételi szerződéssel megvásárolta az alperes tulajdonában álló **település** .../7. hrsz. alatti ingatlant 60 millió Ft vételárért. Ugyanezen a napon a felek az ingatlanhoz kapcsolódó beruházási költségek viseléséről is megállapodást kötöttek, amelynek 3. pontja értelmében az ingatlanhoz kapcsolódó közműfejlesztésnek és az önkormányzat által előírt mellékkötelezettségeknek alperes által viselt költségéből a felperes 21.312.000,- Ft + 25 % ÁFA megfizetésére vállalt kötelezettséget. Ez utóbbi megállapodás alapján az alperes bruttó 26.640.000,- Ft összegről kiállította a 2003/001-200043. számú számlát, melyet a felperes (a vételárral együtt) kiegyenlített, majd az 5.328.000,- Ft

ÁFA visszaigénylése iránt kérelmet nyújtott be az adóhatósághoz. Az APEH vizsgálata megállapította, hogy az ÁFA kiszámlázása az alperes részéről tévesen történt, a felperes azt nem igényelhetette vissza, ezért 1.602.000,- Ft adóbírsággal sújtotta. A felperes fellebbezését követően a másodfokú adóigazgatási szerv az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A jogerős határozat ellen benyújtott keresetet a Fejér Megyei Bíróság a 2006. február 28. napján kelt K.22.147/2005/4. számú ítéletével elutasította és a felperest 20.000,- Ft perköltség, valamint 319.700,- Ft eljárási illeték fizetésére kötelezte, melyet az megfizetett.

A felperes módosított keresetében 5.328.000,- Ft ÁFA, 1.602.000,- Ft adóbírság, 20.000,- Ft perköltség, 319.700,- Ft eljárási illeték, összesen 7.269.700,- Ft és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítés címén. Álláspontja szerint az alperes a beruházási költségek viseléséről szóló megállapodás alapján kiállított számlában tévesen feltüntetett ÁFÁ-val kárt okozott, mivel a számlában szereplő tétel tárgyi adómentes. A helytelen számlázás folytán az ÁFÁ-t nem tudta visszaigényelni, sőt emiatt adóbírságot, a határozat elleni jogorvoslati eljárásban perköltséget és illetéket kellett megfizetnie.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Az 1999/152. APEH iránymutatásra utalva arra hivatkozott, hogy az adásvételi szerződéssel érintett ingatlan elidegenítését megelőzően felmerült utépítési költségek egy részét vállalta át a felperes. Az adásvételi szerződés 10. pontjára figyelemmel a termékértékesítés elvált a járulékos költségek kiegyenlítésétől, ezért helyesen állította ki a vitatott számlát, az adóhatósági vizsgálat sem tárt fel e körben mulasztást részéről.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 7.269.700,- Ft-ot és ebből 5.328.000,- Ft-nak 2003. március 29-től, 1.602.000,- Ft-nak 2006. szeptember 29-től, 20.000,- Ft-nak 2006. május 11-től, 82.500,- Ft-nak 2006. szeptember 27-től, 82.500,- Ft-nak 2006. december 13-tól, 154.700,- Ft-nak 2007. március 15-től a kifizetésig terjedő időre járó késedelmi kamatát. Megállapította, hogy a helytelen számlázás tényét az adóhatósági határozatokon túl a Fejér Megyei Bíróság jogerős ítéletének indokolása is megállapította. A közigazgatási ügyben született ítélet pedig a közigazgatásban hozott hatósági döntés tárgyában az ügyfél és a döntéshozó szerv között kezdeményezett jogvitát véglegesen eldönti. Ebből az következik, hogy az alperes szabálytalanul számlázott, mert a közmű beruházások, mint járulékos költségek a telek sorsát osztva tárgyi adómentesek. E számlázási hibával okozati összefüggésben áll az, hogy a számlát befogadó és annak alapján ÁFÁ-t visszaigénylő felperesi igény jogosulatlanul minősült, és e jogosulatlan visszaigénylés adójogi következményeit az adóügyi, illetőleg ehhez kapcsolódó közigazgatási bírósági eljárásban a felperesnek kellett viselnie. Ennek összegszerűségét az alperes nem vitatta. A Ptk. 339. § (1) bekezdésére figyelemmel az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Az alperes vitatta a számlázás téves voltát.

Tekintettel azonban arra, hogy ezt a tényt jogerős közigazgatási ítélet is megállapította, hivatkozása eredménytelen volt. A kármegosztást illetően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a számla helyes tartalommal történő kiállítása az alperes kötelezettsége volt, ez egyben a felelősségét is megalapozza. Ilyen körülmények között annak, hogy a számlát befogadó felperes nem észlelte a számla hibáját és annak bruttó értékét kifizette, nem eredményezhet kármegosztást a felek között.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a Pp. 4. § (1) bekezdésére figyelemmel jogszerűtlenül hivatkozott az elsőfokú bíróság a Fejér Megyei Bíróság közigazgatási ügyben hozott ítéletének megállapításaira, mivel ez a jelen ügyben az elsőfokú bíróságot nem kötötte. Az elsőfokú bíróság nem értékelte azt a tényt, hogy az APEH által a perbeli időszakra vonatkozóan nála végzett ellenőrzésről készült jegyzőkönyvben az adóhatóság a perbeli ügylettel kapcsolatban nem tett megállapítást. Vitatta az elsőfokú bíróság kármegosztással kapcsolatos megállapításait.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan.**

A felek 2003. február 21. napján két szerződést kötöttek: a felperes megvásárolta az alperes tulajdonában álló perbeli beépítetlen telket, valamint beruházási költség címén átvállalta az ingatlanon korábban elvégzett közműfejlesztés költségének arányos részét. Ez utóbbiak az alperes számára a ingatlanhoz kapcsolódó „járulékos költségekként” jelentkeztek, valójában azonban annak forgalmi értékét növelték, ezért indokolatlan volt a beruházási költségeknek, mint járulékos szolgáltatásoknak külön szerződésben történő áthárítása a felperesre (2000/125. számú APEH irányelv, 3. bekezdés). Ennek ellenére a felek által választott megoldás nem volt jogszabályellenes, az alperesnek azonban a járulékos szolgáltatás ÁFA tartalmának meghatározásakor figyelembe kellett volna vennie a vonatkozó törvényi rendelkezéseket.

Az általános forgalmi adóról szóló, jelen perben alkalmazandó 1992. évi LXXIV. törvény (ÁFA tv.) 30. § (1) bekezdése alapján mentesülnek az adó alól a törvény 2. számú mellékletében felsorolt termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások. A 2. számú melléklet 1. pontja értelmében a földterület értékesítése tárgyi adómentes. A 22. § (3) bekezdés b) pontja szerint az adó alapjába beletartoznak a termékértékesítés és szolgáltatás teljesítéséhez járulékosan kapcsolódó költségek még akkor is, ha azok külön megállapodáson alapulnak. Nem annak van jelentősége az adómérték vonatkozásában a járulékos költséggé minősítésnél, hogy külön számlán, illetve külön szerződésben rendelik meg a szolgáltatást, hanem annak, hogy az alapértékesítés a felek megállapodásának megfelelően mikor teljesített: a szolgáltatással együtt vagy anélkül (1999/152. számú APEH irányelv, 5. bekezdés).

A perbeli adásvételi szerződés 8. pontjában a felek rögzítették, hogy az adásvételi szerződéssel egyidejűleg, arra tekintettel beruházási költségviselésről szóló megállapodás jött létre. A szerződés, illetve a beruházási költségviselésről szóló megállapodás teljesítése együttesen valósul meg, erre figyelemmel az alperes kötelezettséget vállalt arra, amennyiben a felperes a teljes vételárat szerződésszerűen teljesíti és a beruházási költségviselésről szóló megállapodás teljesítése is megtörténik, a felperes tulajdonjoga bejegyzéséhez szükséges nyilatkozatot kiadja. Az alperes tévesen hivatkozott a szerződés 10. pontjára, ebben ugyanis a vételár kiegyenlítéséhez igénybe venni kívánt bankkölcshöz kapcsolódó jelzálogjog bejegyzéséhez való hozzájárulás feltételeit szabályozták. Az előbbiekből megállapítható, hogy a felek az adásvételi szerződés teljesítését a járulékos szolgáltatás, azaz a beruházási költségek ellenértékének kiegyenlítéséhez kapcsolták, így a járulékos szolgáltatás is - osztva a földterület jogi sorsát - tárgyi ÁFA adómentesnek minősült. Az alperes a járulékos szolgáltatások esetében 25% ÁFÁ-t számított fel, ezért a felperes részéről 5.328.000,- Ft túlfizetés történt.

Helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti (Pp. 4. § (1) bekezdés), azonban a jelen ügyben az adóigazgatási eljárásban hozott határozattól, illetőleg a közigazgatási ügyben hozott bírósági ítélettől függetlenül az általános forgalmi adóról szóló törvény és a felek szerződése alapján is egyértelműen megállapítható, hogy a felperes részéről a járulékos szolgáltatás esetében felszámolt ÁFA megfizetésével túlteljesítés történt. Ennek kapcsán az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg kártérítés címén az alperes helytállási kötelezettségét, mivel ezen összeg visszafizetésére a Ptk. 361. § (1) bekezdésére figyelemmel a jogalap nélküli gazdagodás szabályai alapján köteles.

Helytállóan állapította meg ugyanakkor, hogy a felperes az adóigazgatási eljárásban rá kirótt adóbírságot, illetőleg a bírósági eljárásban kifizetett perköltségeket az alperessel szemben kártérítés címén érvényesíthette. Az alperes kártérítési felelősségét, magatartásának jogellenességét önmagában a pontatlan számla kiállítása megalapozta. A számlában feltüntetett adatok valóságáért a kibocsátó a felelős. A bizonylatban vevőként feltüntetett adóalany adózással kapcsolatos jogai nem sérülhetnek, ha az adóköteles tényállás kapcsán az a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás körülményeit figyelembe véve kellő körültekintéssel járt el (ÁFA tv. 44. § (5) bekezdés). E körben a felperest mulasztás nem terhelte, a kármegosztás Ptk. 344. § (3) bekezdés b./ pontjában írt feltételei - a károsult maga is közrehatott a kár bekövetkeztében vagy igénye érvényesítésével menthető ok nélkül késlekedett - hiányoztak. Az ítéletábra indokolatlannak találta a másodfokú eljárásban előterjesztett szakértő kirendelése iránti alperesi kérelmet, nem merült fel ugyanis olyan kérdés, amelynek elbírálása különleges szakértelmet igényelt volna.

Az előbbiekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes másodfokú eljárási költségének viselésére kötelezte. A felperes jogi képviselője munkadíjának mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Megjegyzi az ítéltábla, hogy az alperesnek annak ellenére lehetősége van a tévesen befizetett adó visszaigénylésére az adóhatóságtól, hogy az adózását ellenőrző vizsgálat nem állapított meg téves adóbefizetést; e jogával már korábban, illetőleg az eljárás alatt is élhetett volna.

Szeged, 2008. május hó 30. napján

Szűts Károlyné dr.sk.
a tanács elnöke

. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Mányoki Zsolt sk.
táblabíró